

ODŁOMIĆ (2) *vb pf*

inf odłomić (2).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde bez cytatu*.

Łamiąc oddzielić, oderwać (2) : Abbrechen. Odłomić. Decerpere, decutere, defringere. Carpere manibus. digitis. Subsecare manibus. Detrahere dextra. Excudere. Convellere. Stringere. Demere. Tangere. Captare. Prehendere. Legere. Colligere. *Calag* 1a.

odłomić co (1): Ramum arboris defringere, Gąłąż ná drzewie odłomić. *Mącz* 345c.

Synonimy: odczosnąć, oddzielić, odebrać, odedrzeć, oderwać, odlupić, odtargnąć.

Formacje współrdzenne cf ŁAMACĆ.

Cf **ODŁOMIONY**

ZZa